

КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ ПРОТИЕПІДЕМІОЛОГІЧНОГО ІНСТИТУЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ ЕКОНОМІК У ПЕРІОД ПАНДЕМІЇ COVID-19

А. О. Заваженко, аспірант, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, zavazhenko96@gmail.com, orcid.org/0000-0002-3345-1671

Методологія дослідження. Методологічною основою дослідження є загальнонаукові та спеціальні методи наукового пізнання, зокрема: методи міждисциплінарного, інституційного, компаративного та статистичного аналізу разом з використанням табличних та графічних методів візуалізації даних. Обмеженням у запропонованому дослідженні є відсутність загальноприйнятих теоретичних підходів до кількісного вираження рівня інституційного забезпечення.

Результати. Проаналізовано основні особливості нових інституційних реалій та висунуто гіпотезу про те, що існує взаємозв'язок між кількістю тих, хто захворіли на Covid-19, та протиепідеміологічним інституційним забезпеченням національних економік у період пандемії. З метою доведення або спростування висунутої гіпотези проаналізовано дані 166 країн, з регіональним компаративним аналізом за 2020 р. включно. На основі проведеного дослідження підтверджено гіпотезу щодо наявності взаємозв'язку між кількістю випадків захворювання Covid-19 та рівнем інституційного забезпечення національних економік в період пандемії. Продемонстровано значимість превентивного характеру інституційного забезпечення в період пандемії та вказано на необхідність узгодження та кооперації країн під час реалізації інституційних змін, спрямованих на формування глобального інституційного середовища подолання пандемії Covid-19.

Новизна. Здійснено компаративний аналіз протиепідеміологічного інституційного забезпечення національних економік в період пандемії Covid-19, на основі якого встановлено взаємозв'язок між кількістю випадків захворювання на Covid-19 та протиепідеміологічним інституційним забезпеченням національних економік.

Практична значущість. Результати дослідження мають теоретичну і практичну цінність, оскільки вони ґрунтуються на компаративному аналізі інституційного забезпечення різних країн та регіонів світу в період пандемії і можуть бути використані для покращення сучасного стану протиепідеміологічного інституційного забезпечення національних економік та у разі виникнення подібних глобальних викликів у майбутньому.

Ключові слова: інституції, інституційне середовище, інституційне забезпечення, пандемія Covid-19, протиепідеміологічні обмеження.

Постановка проблеми. Загальнови-знано, що інституційні рамки економічних систем багато в чому визначають особливості функціонування господарських суб'єктів у їх межах. Саме вони характеризують національні економіки, оскільки кожна відповідає власній неповторній сукупності формальних та неформальних обмежень.

Пандемія SARS-COV-2 зумовила перегляд звичних переконань щодо функціонування та забезпечення розвитку національних економік. За цих умов інституційне середовище стало розглядатися як інструмент захисту суспільства в умовах швидкого розповсюдження нового захворювання, однак до цього часу залишаються невизначеними та дискусійними багато аспектів щодо проти-

епідеміологічного інституційного забезпечення серед яких виділяють ступінь регулювання, кількість встановлених нових карантинних обмежень, їх тривалість використання, тощо. Зазначена проблема зумовлює необхідність детального дослідження обраної тематики та підкреслює її актуальність

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідження впливу інституцій на економічний розвиток привертає увагу багатьох науковців. Історичний аналіз впливу інституцій на економічний розвиток окремих країн здійснив Д. Асемоглу [2], а Г. Шабір на основі ґрунтовного статистичного аналізу довів ключову роль політичної нестабільності та корупції як одних із головних перешкод економічному зростанню національних економік [9]. Багато інших як зарубіжних, так і вітчизняних дослідників займаються даною проблематикою.

Попри значну кількість теоретичних досліджень різних аспектів та проблем розвитку національних економік, зокрема інституційних, пандемія Covid-19 зумовила появу нових дискусійних питань. Наразі активно досліджується питання темпів розповсюдження цього захворювання в залежності від економічного розвитку різних регіонів та країн [7], здійснюються активні спроби емпірично обґрунтувати вплив пандемії на валовий внутрішній продукт економічно розвинутих країн [6], дослідити наслідки пандемії на інституційному рівні [5]. Також аналізується групою дослідників на чолі з Е. Серґент вплив формальних та неформальних інституцій на механізми запобігання поширення захворювання в період пандемії в окремих країнах [8].

Формулювання мети статті. Метою пропонованої статті є порівняльне дослідження протиепідеміологічного інституційного забезпечення національних економік у період пандемії Covid-19 з метою виявлення кращих інституційних практик та інституційних дисфункцій, що виникають в період глобальних викликів та потрясінь. Об'єктом дослідження є комплекс інституційних заходів урядів у відповідь на розгортання пандемії. Предметом дослідження є протиепідеміологічне інституційне забезпечення національних економік у період пандемії Covid-19.

Виклад основного матеріалу дослідження. Інституції відіграють вкрай важливу роль в економічному розвитку різних країн і за сталих умов саме інституційне середовище є однією із головних умов диференціації економічних систем, що визначається через його якість та ефективність функціонування [2]. Науковці все частіше стверджують, що більшість країн конкурує саме в створенні ефективних інституційних структур та реалізації інституційних стратегій, які могли б забезпечити економічний розвиток та покращити добробут населення.

Варто почати з того, що зазвичай процес інституційних змін характеризувався поєднанням еволюційного та революційного розвитку інституцій, що відображало специфіку національного господарського розвитку певного суспільства [1, с.5]. Одним із найсуттєвіших наслідків пандемії стало те, що відбувся різкий і практично одномоментний інституційний злам як на формальному, так і на неформальних рівнях, який був характерний не тільки для однієї країни, а відразу для всього світу. Найбільшу швидкість дана видозміна мала саме на неформальному рівні, якому не є властивими подібні швидкі темпи інституційних змін. Наприклад, завдяки усвідомленню населенням небезпеки швидкого поширення захворювання за 2020 рік суттєво зменшилась частота використання готівки, а значно зросла частка безконтактних платіжних операцій [5, с.294].

Варто зауважити, що подібний «інституційний шок» планетарного масштабу – рідке явище, а його наслідки є вкрай загрозливими через те, що саме на цьому етапі розвитку економіки було досягнуто активного розгортання глобалізаційних процесів. Наслідки цього шоку важко передбачити, однак можна сказати майже напевно, що одним із результатів буде формування нових інституційних дисфункцій, які пов'язані із відхиленнями та викривленнями, що відбуваються в межах інституційних середовищ [1, с.4], а дана проблематика ймовірно стане головною темою досліджень наступних років в межах нової інституційної економічної теорії.

Також у зв'язку з пандемією SARS-COV-2 інституційне середовище кожної країни отримало вкрай важливу нову протекцію-

ніську функцію: запобігання швидкому поширенню зазначеної хвороби серед населення. Заходи протидії включають різні рівні та форми прояву, а саме:

1). на неформальному та особистісному рівні утвердилися нові культурні норми поведінки на основі соціального дистанціювання;

2). проявом формальних обмежень на державному рівні є застосування офіційної тимчасової заборони на ведення певних видів економічної діяльності, що передбачали скупчення людей;

3) проявом формальних обмежень на глобальному рівні є максимальне обмеження пересування людей між країнами [10].

Уряд кожної з країн розробив власну стратегію застосування подібних інституційних правил, які різняться ступенем регулювання, кількістю та тривалістю функціонування цих обмежень. Оновлені «правила гри» впливають на трансформацію економічних відносин, однак при цьому подібні різкі

формальні інституційні перетворення, навіть тимчасові, можуть мати негативні наслідки для національних економік, що проявляються у різних сферах, у тому числі в уповільненні темпів економічного розвитку.

У процесі дослідження було висунуто гіпотезу щодо наявності взаємозв'язку між кількістю тих, хто захворів на Covid-19, та рівнем протиепідеміологічного інституційного забезпечення. Для її доведення або спростування було вирішено проаналізувати відкриті дані 166 країн світу за 2020 р.

Першим аналізованим показником було обрано кількість випадків заражень на 1 мільйон населення з метою нівелювання показником кількості населення. За статистичну базу використано загальнодоступні дані на сайті Worldometer станом на 1 лютого 2021 року, який збирає зазначені дані з офіційних звітів урядів різних країн, візуалізація цих даних наведена на рис. 1.

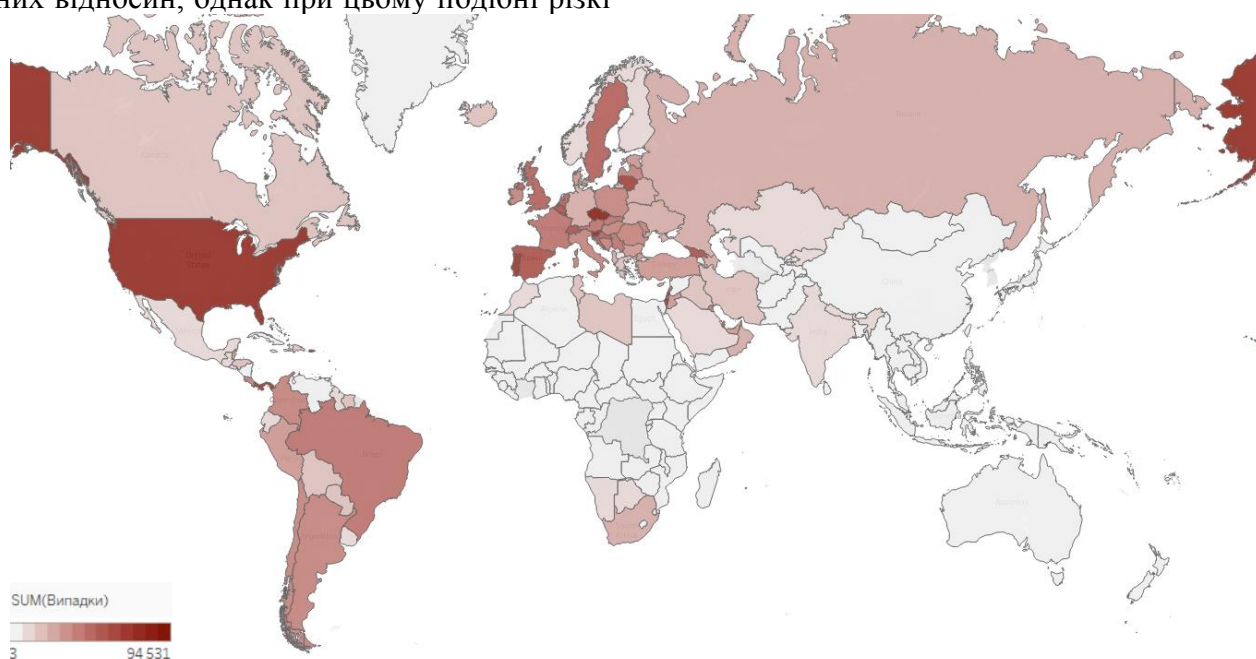

Рис. 1. Порівняльна характеристика країн за кількістю випадків захворюваності Covid-19 на 1 мільйон населення

Джерело: розроблено автором на основі [4]

Рис.1 засвідчує, що найбільша щільність випадків зараження новою хворобою припадає на європейський та південно-американський регіони. При цьому високі показники захворюваності також мають США. В той час як африканський та азійські регіони

характеризуються помірними темпами поширення захворювання.

Другим аналізованим показником є дані оксфордського індикатора реакції урядів на коронавірус (OxCGRT), що збирає загальнодоступну інформацію з різних країн по 19

окремих показниках, які можна об'єднати в три групи:

а). вісім показників фіксують інформацію щодо заходів стримування, наприклад, закриття шкіл, коледжів, університетів та обмеження пересування;

б). чотири показники характеризують економічну політику, таку як підтримка доходів громадян або надання іноземної допомоги;

в). сім показників ідентифікують політику системи охорони здоров'я, таку як ре-

жим тестування на Covid-19, надзвичайні інвестиції в охорону здоров'я та політику вакцинації [3].

Перераховані групи показників інтерпретуються в загальну оцінку протиепідеміологічного інституційного забезпечення країни. Загальна оцінка параметра знаходиться в межах від 0 до 100, відповідно до міри суворості, кількості та тривалості реалізації протиепідеміологічної політики урядів.

Візуалізація даних за цим показником станом на 1 лютого 2021 року наведена на рис. 2.

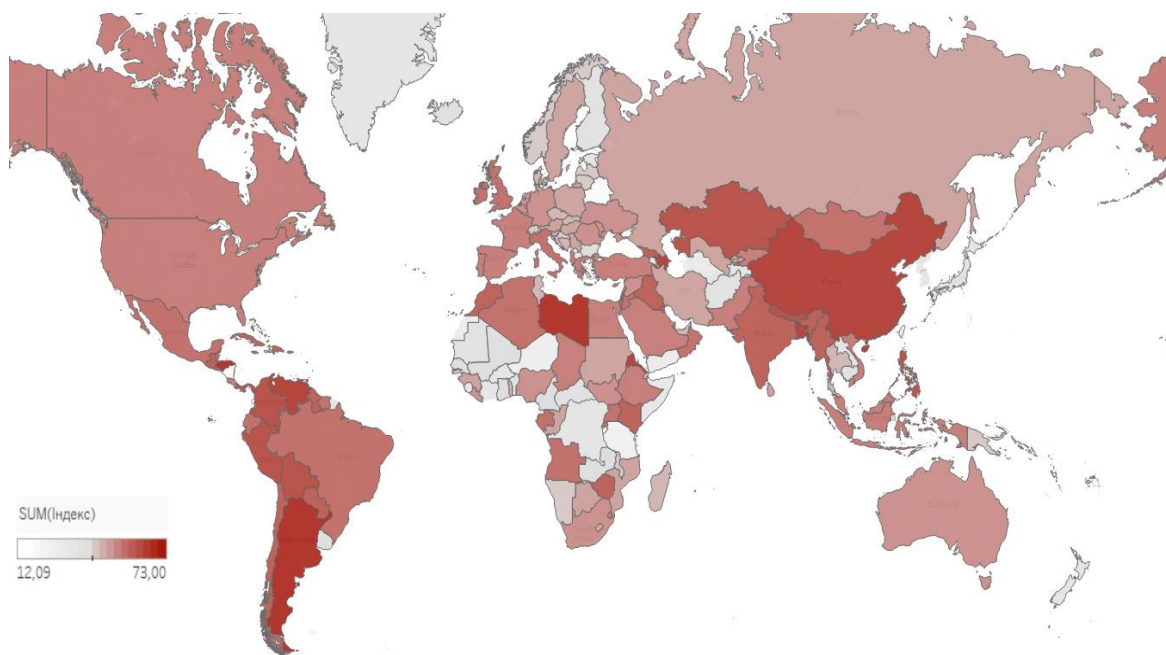

Рис. 2. Порівняльна характеристика країн за індексом реакції урядів на пандемію
Джерело: розроблено автором на основі [3]

Рис. 2 засвідчує, що тільки для небагатьох африканських країн не є характерним високий рівень протиепідеміологічного інституційного забезпечення, в той час переважна більшість країн інших регіонів приділили значну увагу протиепідеміологічній політиці. Виділяються результати азійського регіону, якщо порівнювати з попереднім показником кількості випадків захворювання, оскільки регіон з помірною щільністю захворюваності характеризується високими показниками інституційного забезпечення у період пандемії.

З метою більш детального аналізу та виявлення існуючих взаємозалежностей

було проведено статистичний аналіз даних показників в регіональному розрізі.

На рис. 3 можна побачити залежність між кількістю випадків зараження на 1 мільйон населення та оксфордським індикатором реакції урядів на коронавірус в розрізі різних регіонів. Для унаочнення отриманих результатів було вирішено застосувати усереднені показники за останній календарний рік, також враховано аспект кількості населення країн (на графіку це відображено розміром позначень).

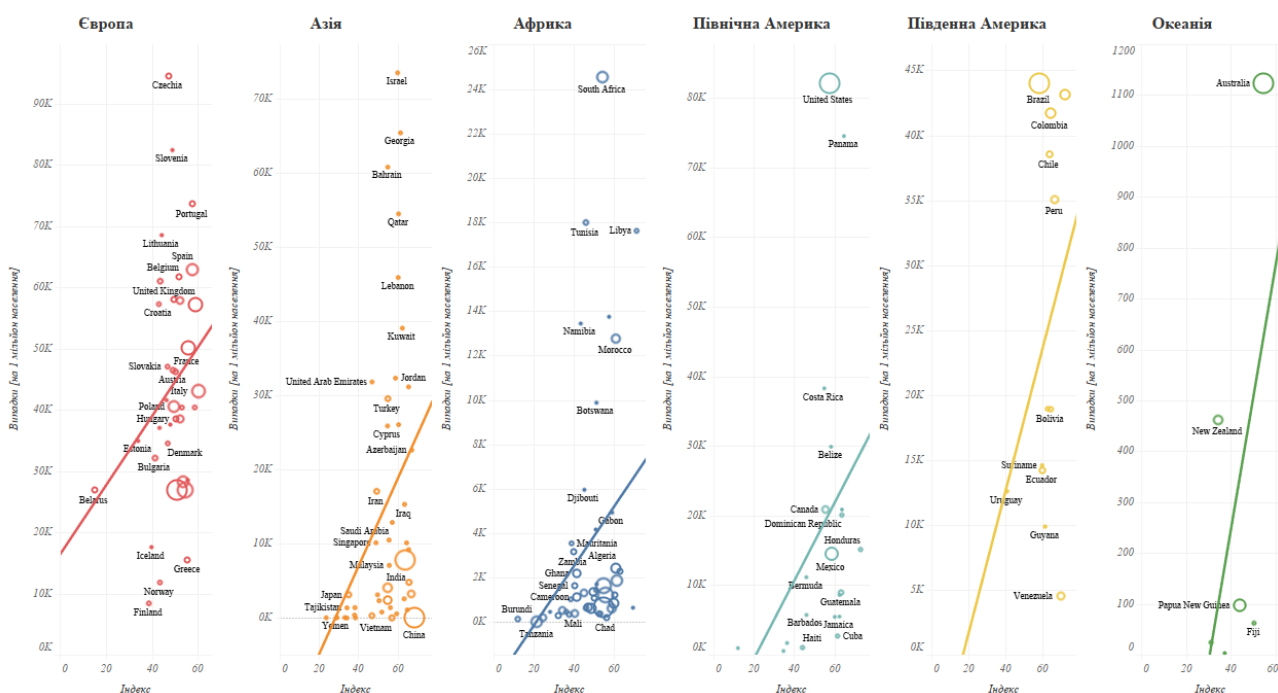

Рис. 3. Взаємозв’язок кількості випадків зараження Covid-19 та інституційної реакції урядів на пандемію за різними регіонами
Джерело: розроблено автором на основі [3],[4]

Рис. 3 засвідчує виявлену лінійну тенденцію до зростання індексу реакції на пандемію і кількістю заражень на 1 мільйон населення у всіх аналізованих регіонах без виключення.

Детальна інформація по кожному регіону наведена в таблиці 1, а порівняльна характеристика рівня лінійного зв’язку наведена в таблиці 2.

Таблиця 1

Порівняльна характеристика регіонів за зв’язком заражень та інституційних обмежень

	Кількість	Показник	Мін	Макс	Сер	Медіана
Європа	36	Випадки	8383	94531	43736,69	40465,5
		Індекс	14,95	60,16	48,51	49,61
Азія	46	Випадки	6	73456	14610	4447
		Індекс	23,66	68,74	52,99	55,67
Африка	46	Випадки	8	24546	3558	1209
		Індекс	12,09	71,11	47,68	49,8
Північна Америка	20	Випадки	528	82131	18417,82	10030,5
		Індекс	12,14	73	54,02	58,48
Південна Америка	12	Випадки	4536	44025	24673,42	18918,5
		Індекс	40,68	71,84	61,8	63,13
Океанія	6	Випадки	3	1123	298,33	80
		Індекс	31,31	54,7	42,06	40,69
Всього	166	Випадки	3	94531	18664,41	9223
		Індекс	12,09	73	50,94	53,04

Джерело: розроблено автором на основі [3],[4]

Європейський регіон характеризується найбільшою кількістю заражень, в середньому 43736 осіб на 1 мільйон осіб, найбільша кількість яких зафіксована в Чехії – 94531 осіб, а найменша – в Фінляндії (8383 осіб). Найменший рівень протиепідеміологічного інституційного забезпечення, який оцінений в 14,95 балів, характеризує Білорусь, а найвищий – Італію (60,16). При цьому середнє значення зазначеного показника знаходиться на відмітці в 48,51, що свідчить про те, що загалом рівень інституційного забезпечення є незначним.

Для азійського регіону характерною особливістю є наявність двох країн з надзвичайно високою щільністю населення та відносно низькими показниками поширення захворювання. Також можна побачити яскраво виражену тенденцію серед країн з невеликими темпами захворюваності до використання високого рівня інституційного проти-епідеміологічного інституційного забезпечення. При цьому, варто зауважити, що саме цей регіон демонструє найвищий рівень лінійного взаємозв'язку між зазначеними показниками.

Разом з азійським регіоном аналогічний рівень лінійного зв'язку демонструє й африканський. Аналіз також підтвердив попередньо виявлену закономірність, коли країни з низьким рівнем захворюваності встановлюють високий рівень обмежень. При цьому саме в цьому регіоні виявлено країну з найменшим глобальним рівнем інституційного забезпечення – Бурунді (12,09).

А в Північній Америці зафіксовано країну з найбільшим світовим рівнем проти-епідеміологічного інституційного забезпечення. Згідно оксфордських даних саме в Гондурасі протягом 2020 року були найжорсткіші карантинні рамки, які оцінені в 73 бали.

Південна Америка характеризується найвищим середнім рівнем інституційних забезпечення – 61,8 балів. При цьому найменше значення цього показника зафіксовано в Уругваї (40,68), а найбільше – в Аргентині (71,84). Також, як вже зазначалось раніше, для даного регіону характерна висока щільність випадків захворюваності.

Результати Океанії є скоріше умовними, аніж практичними, оскільки дана вибірка обмежується лише 6 країнами, що не дає змогу виявити можливі закономірності.

Дані в таблиці 2 описують сили лінійного зв'язку між змінними для різних регіонів та значущість даних показників. Тільки два регіони увійшли в інтервал значущості ($P\text{-value} < 0,05$): африканський та азійський, однак ефективність даного прогнозу буде невеликою, бо рівень R^2 доволі низький.

Таблиця 2
Порівняльна характеристика рівня лінійного зв'язку

	R^2	P-value
Європа	0,06137	0,145187
Азія	0,131566	0,013235
Африка	0,085501	0,048616
Північна Америка	0,116115	0,141506
Південна Америка	0,086118	0,354574
Океанія	0,299609	0,26095
Всього	0,05393	0,002528

Джерело: розроблено автором на основі [3],[4]

Аналогічна ситуація виникає і при комплексному аналізі всіх регіонів. Так, рис. 4 демонструє яскраво виражену лінійну тенденцію до збільшення рівня інституційних забезпечення при збільшенні темпів захворювання. Однак сила даного зв'язку є невеликою і навіть при найкращому рівні значущості досягає лише 5%. Це дає змогу зробити висновок, що багато країн запроваджували суворі карантинні обмеження з метою запобігання майбутнього розвитку захворюваності, а не як реакцію на вже наявні темпи поширення хвороби.

Варто зауважити, що в межах досліджуваної вибірки з 166 країн світу при наявності великої сукупності держав з низьким рівнем захворюваності та високим рівнем інституційного забезпечення в період пандемії, лише Білорусь має аномальний результат, що описується низьким рівнем проти-епідеміологічних заходів та високою щільністю випадків зараження Covid-19

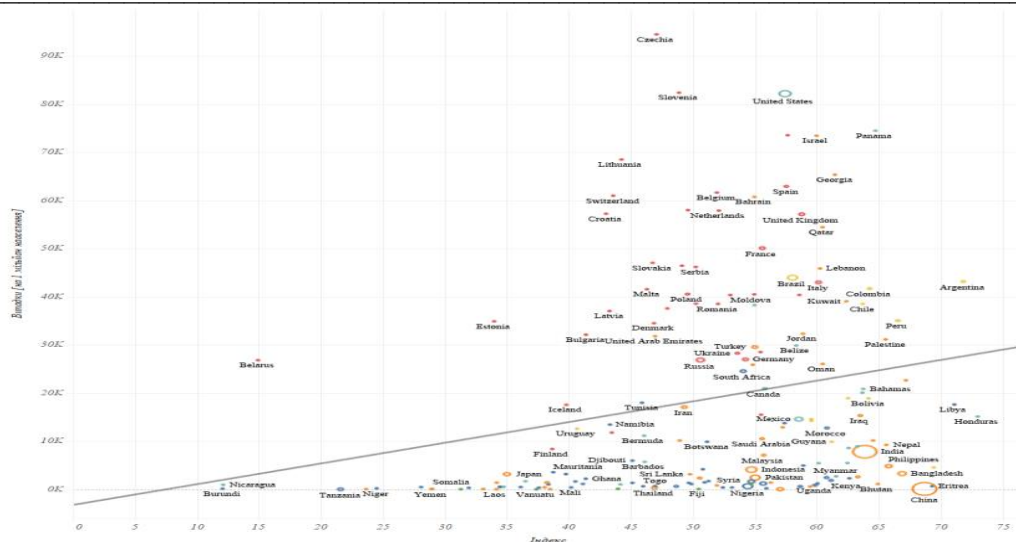

Рис. 4. Взаємозв'язок кількості випадків зараження Covid-19 та протиепідеміологічним інституційним забезпеченням
Джерело: розроблено автором на основі [3],[4]

Висновки. Таким чином, проведене дослідження підтвердило попередньо висунуту гіпотезу щодо наявності взаємозв'язку між кількістю випадків захворювання Covid-19 та протиепідеміологічним інституційним забезпеченням національних економік, однак рівень даного взаємозв'язку є доволі низьким, що свідчить про те, що впродовж 2020 р. інституційні обмеження серед проаналізованих країн слугували насамперед не засобами реакції та протидії на швидке розповсюдження нової хвороби, а були попереджальними інструментами, які застосовують з метою запобігання розповсюдженню даної хвороби в майбутньому.

Також варто відмітити, що загальний рівень інституційного забезпечення в період пандемії – доволі високий, особливо серед країн Південної Америки. Уряди, розуміючи загрози швидкого поширення захворювання, ідуть на введення різких та непопулярних заходів навіть попри загрози суттєвих економічних втрат і заподіяння шкоди власній репутації та рейтингу. Однак варто розуміти, що введення подібних інституційних обмежень не є дієвою панацеєю від хвороби, а є лише засобом протидії її швидкому поширенню, який хоч і може призводити до шкоди для економічного розвитку та стабільності національних економік, збільшення рівня безробіття тощо, проте за своєю сутністю є інструментом запобігання ще більш загроз-

ливих втрат пов'язаних з людським капіталом.

Зазначене, дає змогу зробити висновок про те, що подібні глобальні виклики, як то пандемія Covid-19, зумовлюють необхідність мобілізації та узгодженості проведення політик протидії пандемії урядів різних країн. Проведений статистичний аналіз також засвідчив, що інституційне забезпечення національних економік – лише превентивний інструмент локального рівня і для максимальної ефективності якого в регіональному масштабі потрібна кооперація на міждержавному рівні. Йдеться про необхідність реалізації інституційних перетворень, спрямованих на формування глобального інституційного середовища протидії пандемії.

Література

1. Гражевська Н. І. Інституційні пастки ринкового реформування економіки України / Н. І. Гражевська, А. О. Заваженко // Науковий вісник Чернівецького університету: збірник наукових праць. – Випуск 820. – Економіка. – Чернівці. – 2019. – С. 3–7. <https://doi.org/10.31861/ecovis/2019-820-1>
2. Acemoglu D., Robinson J. The Role of Institutions in Growth and Development / D. Acemoglu, J. Robinson // Review of Economics and Institutions. – №2 – 2010. <http://dx.doi.org/10.5202/rei.v1i2.14>
3. Coronavirus Government Response Tracker | Blavatnik School of Government [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://www.bsg.ox.ac.uk/research/research-projects/coronavirus-government-response-tracker#data>. (Дата доступу: 01.02.2021)

4. Coronavirus Update – Worldometer [Электронный ресурс] – Режим доступа: <https://www.worldometers.info/coronavirus/> (Дата доступа: 01.02.2021)
5. Hwanghttps H., Höllererhttps M. The COVID-19. Crisis and Its Consequences: Ruptures and Transformations in the Global Institutional Fabric / H. Hwanghttps, M. Höllererhttps // The Journal of Applied Behavioral Science. – Volume 56. – Issue 3. – 2020. – P. 294-300. <https://doi.org/10.1177/0021886320936841>
6. Jena P. R., Majhi R., Kalli R.. Impact of COVID-19 on GDP of major economies: Application of the artificial neural network forecaster./ P. R. Jena, R. Majhi, R. Kalli, S. Managi, B. Majhi // Economic Analysis and Policy. – Volume 69. – 2021. – P. 324-339. <https://doi.org/10.1016/j.eap.2020.12.013>
7. Mo Q., Chen X., Yu B. Levels of economic growth and cross-province spread of the COVID-19 in China / Q. Mo, X. Chen, B. Yu // Epidemiol Community Health. – 2021. <http://dx.doi.org/10.1136/jech-2020-214169>
8. Sargeant E., Murphu K., McCarthy M., Williamson H. The Formal-Informal Control Nexus During COVID-19: What Drives Informal Social Control of Social Distancing Restrictions During Lockdown? / E. Sargeant, K. Murphu, M. McCarthy, H. Williamson / Crime & Delinquency. – 2021. <https://doi.org/10.1177/0011128721991824>
9. Shabbir G., Anwar M., Adil S. Corruption, Political Stability and Economic Growth / G. Shabbir, M. Anwar, S. Adil // The Pakistan Development Review. – 2015. – V. 55. – P. 689–702. DOI: 10.30541/v55i4I-IIpp.689-702
10. Sharma A., Tandon N., Vyas D. Measures to be taken to prevent the spread of pandemic disease: COVID-19. / A. Sharma, N. Tandon, D. Vyas // Indian Journal of Orthodontics and Dentofacial, – 6(4). – P. 201-203 DOI: 10.18231/j.ijodr.2020.040
- Zbirnyk Naukovykh prats, Issue 820, Ekonomika, 3-7. <https://doi.org/10.31861/ecovis/2019-820-1>
2. Acemoglu, D., & Robinson, J. (2010). The Role of Institutions in Growth and Development. Review of Economics and Institutions. №2. <http://dx.doi.org/10.5202/rei.v1i2.14>
3. Coronavirus Government Response Tracker | Blavatnik School of Government. (Accessed date: 01.02.2021). Retrieved from: <https://www.bsg.ox.ac.uk/research/research-projects/coronavirus-government-response-tracker#data>.
4. Coronavirus Update – Worldometer. (Accessed date: 01.02.2021). Retrieved from: <https://www.worldometers.info/coronavirus/>
5. Hwanghttps, H., & Höllererhttps, M. (2020). The COVID-19 Crisis and Its Consequences: Ruptures and Transformations in the Global Institutional Fabric. The Journal of Applied Behavioral Science. Volume 56. Issue 3, 294-300. <https://doi.org/10.1177/0021886320936841>
6. Jena, P. R., Majhi, R., & Kalli, R. (2021). Impact of COVID-19 on GDP of major economies: Application of the artificial neural network forecaster. Economic Analysis and Policy. Volume 69, 324-339. <https://doi.org/10.1016/j.eap.2020.12.013>
7. Mo, Q., Chen, X., & Yu, B. (2021). Levels of economic growth and cross-province spread of the COVID-19 in China. Epidemiol Community Health. <http://dx.doi.org/10.1136/jech-2020-214169>
8. Sargeant, E., Murphu, K., McCarthy, M., & Williamson, H. (2021). The Formal-Informal Control Nexus During COVID-19: What Drives Informal Social Control of Social Distancing Restrictions During Lockdown? Crime & Delinquency. <https://doi.org/10.1177/0011128721991824>
9. Shabbir, G., Anwar, M., & Adil, S. Corruption, Political Stability and Economic Growth (2015). The Pakistan Development Review. V. 55, 689–702. DOI: 10.30541/v55i4I-IIpp.689-702
10. Sharma, A., Tandon, N., & Vyas, D. (2020). Measures to be taken to prevent the spread of pandemic disease: COVID-19. Indian Journal of Orthodontics and Dentofacial, 6(4), 201-203 DOI: 10.18231/j.ijodr.2020.040

References

1. Grazhevskaya, N.I., & Zavazhenko, A.O. (2019). Instyutysiyni pastky rynkovoho reformuvannia ekonomiky Ukrainy. Naukovy Visnyk Chernivetskoho universitetu:

КОМПАРАТИВНЫЙ АНАЛИЗ ПРОТИВОЭПИДЕМИОЛОГИЧЕСКОГО ИНСТИТУЦИОНАЛЬНОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ НАЦИОНАЛЬНЫХ ЭКОНОМИК В ПЕРИОД ПАНДЕМИИ COVID-19

А. А. Заваженко, аспирант, Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко

Методология исследования. Методологической основой исследования являются общенаучные и специальные методы научного познания, в частности: методы междисциплинарного, институционального, сравнительного и статистического анализа вместе с использованием табличных и графических методов визуализации данных. Ограничением в предлагаемом исследовании является отсутствие общепринятых теоретических подходов к количественному выражению уровня институционального обеспечения.

Результаты. Проанализированы основные особенности новых институциональных реалий и выдвинута гипотеза о том, что существует взаимосвязь между количеством тех, кто за-

болели Covid-19 и противоэпидемиологическим институциональным обеспечением национальных экономик в период пандемии. С целью доказательства или опровержения выдвинутой гипотезы были проанализированы данные 166 стран с региональным компаративным анализом за 2020 г. включительно. На основе проведенного исследования подтверждена гипотеза о наличии взаимосвязи между количеством случаев заболевания Covid-19 и уровнем институционального обеспечения национальных экономик в период пандемии. Продемонстрирована значимость превентивного характера институционального обеспечения в период пандемии и указано на необходимость согласования и кооперации стран при реализации институциональных изменений, нацеленных на формирование глобальной институциональной среды преодоления пандемии Covid-19.

Новизна. Осуществлен компаративный анализ противоэпидемического институционального обеспечения национальных экономик в периоды пандемии Covid-19, на основе которого установлена взаимосвязь между количеством случаев заболеваемости на Covid-19 и противоэпидемическим институциональным обеспечением национальных экономик.

Практическая значимость. Результаты исследования имеют теоретическую и практическую ценность, поскольку они основываются на компаративном анализе институционального обеспечения различных стран и регионов мира в период пандемии и могут быть использованы для улучшения современного состояния противоэпидемического институционального обеспечения национальных экономик и в случае возникновения подобных глобальных вызовов в будущем.

Ключевые слова: институты, институциональная среда, институциональное обеспечение, пандемия Covid-19, противоэпидемические ограничения.

COMPARATIVE ANALYSIS OF ANTI-EPIDEMIOLOGICAL INSTITUTIONAL PROVISION OF NATIONAL ECONOMIES DURING THE COVID-19 PANDEMIC

A. O. Zavazhenko, Post-graduate student, Taras Shevchenko National University of Kyiv

Methods. The methodological basis of the research is general scientific and special methods of scientific cognition, in particular methods of interdisciplinary, institutional, comparative and statistical analysis together with the use of tabular and graphical methods of data visualization. A limitation in the proposed study is the lack of generally accepted theoretical approaches to quantifying the level of institutional provision.

Results. The main features of the new institutional realities are analyzed and it is hypothesized that there is a relationship between the number of people infected with Covid-19 and the anti-epidemiological institutional provision of national economies during the pandemic. To prove or disprove this hypothesis, data from 166 countries were analyzed, including a regional comparative analysis for 2020. The study confirmed the hypothesis of a relationship between the number of Covid-19 cases and the level of institutional provision of national economies during the pandemic. Based on the results of the analysis, conclusions were made on the preventive nature of institutional provision during the pandemic and the need for coordination and cooperation of countries in implementing institutional changes aimed at creating a global institutional environment to overcome the Covid-19 pandemic.

Novelty. The comparative analysis of anti-epidemiological institutional provision of national economies during the Covid-19 pandemic is carried out on the basis of which the corresponding conclusions are made.

Practical value. The results of the study have theoretical and practical value because they are based on a comparative analysis of institutional provision in different countries and regions during the pandemic and can be used to improve the current state of anti-epidemiological institutional provision of national economies and similar global challenges in the future.

Keywords: institutions, institutional environment, institutional provision, Covid-19 pandemic, anti-epidemiological restrictions.

Надійшла до редакції 12.02.21 р.